

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 14. oktobra 2024. godine
Ref. br:RK 2558/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI116/22

Podnosilac

Conzorciumi për Rindërtimin e Kosovës CRK. D.O.O.

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda [CML br. 11/2021]
od 8. februara 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Bajram Ljatifi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Conzorciumi për Rindërtimin e Kosovës CR. D.o.o., NUI:810485624, sa direktorom, g. Ismetom Brajshorijem (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Visar Vehapi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [CML. br. 11/2021] od 8. februara 2022. godine Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) u vezi sa rešenjem [Ac. br. 1401/2020] od 29. jula 2019. godina Apelacionog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i rešenjem [PPP. br. 1426/19] od 15. januara 2020. godine Osnovnog suda u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud).

3. Podnosilac zahteva je osporenu odluku primio 1. aprila 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude [CML. br. 11/2021] od 8. februara 2022. godine Vrhovnog suda, kojom su, prema navodima podnosioca zahteva, povredena prava zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 46. [Zaštita imovine], 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) i 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] i stavu 4, člana 21. [Opšta načela] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).
6. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023 je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo i stupio na snagu 15 dana nakon njegovog objavljivanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe gore navedenog Poslovnika. S tim u vezi, shodno pravilu 78. (Prelazne odredbe) Poslovnika o radu br. 01/2023, izuzetno će pojedine odredbe Poslovnika o radu br. 01/2018, nastaviti da se primenjuju na predmete koji su registrovani u Sudu pre njegovog stavljanja van snage, samo ukoliko su i u meri u kojoj su povoljnije za strane.

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 30. jula 2022. godine, podnosilac zahteva je preko elektronske pošte podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
8. Dana 8. avgusta 2022. godine, predsednica Suda je, odlukom [br. GJR. KI116/22], imenovala sudiju Bajrama Ljatifijja za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Safet Hoxha (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
9. Dana 10. avgusta 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva. Istog dana, kopija zahteva je dostavljena Vrhovnom sudu i Osnovnom sudu i od poslednje navedenog je traženo da podnese dokaz (priznanicu) koja pokazuje datum kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku.
10. Dana 15. avgusta 2022. godine, Osnovni sud je podneo dokaz (priznanicu) koja pokazuje da je podnosilac zahteva primio osporenu odluku 1. aprila 2022. godine.
11. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, kada je i počeo njegov mandat u Sudu.
12. Dana 27. februara 2023. godine, Sud je tražio od Posebne komore Vrhovnog suda da ga obavesti da li je prvi stepen Posebne komore Vrhovnog suda doneo odluku kao što je naloženo rešenjem [AC-I-20-0020] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda od 17. septembra 2020. godine.

13. Dana 7. marta 2023. godine, Posebna komora Vrhovnog suda je odgovorila: “Što se tiče vašeg zahteva KI116/22 kojim tražite odgovor na pitanje da li je prvi stepen PKVS-a doneo odluku prema rešenju Žalbenog veća AC-I-20-0020 od 17.09.2020. godine, obaveštavamo vas da je predmet u toku, ali još uvek nije odlučeno o pitanju (predmetu)”.
14. Dana 31. avgusta 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i odlučilo da je zahtevu potrebno dalje razmatranje i da će isti biti ponovo razmotren na jednoj od narednih sednica.
15. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, kada je i počeo njegov mandat u Sudu.
16. Dana 3. jula 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i odlučilo da je zahtevu potrebno dalje razmatranje i da će isti biti ponovo razmotren na jednoj od narednih sednica.
17. Dana 8. jula 2024. godine, Sud je tražio od PKVS-a da podnese kompletan dosije predmeta i da ga obavesti da li je predmet podnosioca zahteva zatvoren ili je još uvek aktivan u postupku pred PKVS-om.
18. Dana 11. jula 2024. godine, PKVS je podneo dokumenta u obimu od 56 stranica i obavestio da je predmet dobio novi broj [C-I-20-0004] i da je sudija predmeta unapređen u zvanje sudije Žalbenog veća PKVS-a. Shodno tome, predmet [C-I-20-0004] je dodeljen na rad novom sudiji 1. februara 2024. godine.
19. Dana 24. septembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

20. U cilju pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja i koherentnosti teksta ovog rešenja, Sud je odlučio da sprovedene postupke prikaže odvojeno, jer su u ovom slučaju sprovedeni paralelni postupci koji su međusobno povezani, pri čemu su neki od njih započeli ranije, a završeni kasnije.
  - (i) *postupak za pravo preče kupovine preduzeća Fapol koji je okončan odlukama PKVS-a, odnosno presudom Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine i presudom Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine*
21. Dana 2. februara 2001. godine, zaključen je ugovor o koncesiji između podnosioca zahteva (tužioca) i Misije privremene administracije Ujedinjenih nacija na Kosovu (UNMIK) za komercijalizaciju DP „Fapol“ u Podujevu, na period od 10 godina, do 2. februara 2011. godine.
22. Dana 18. oktobra 2011. godine, između gore navedenih strana je zaključen Aneks ugovora kojim se Ugovor o koncesiji nastavlja do 30. juna 2012. godine. Glavne obaveze koje su za podnosioca zahteva proizašle iz Glavnog ugovora i iz Aneksa ugovora bile su investicije koje podnosilac zahteva mora učiniti u vrednosti od 1.896.893,00 evra, zapošljavanje u DP do 180 radnika i godišnji zakup od 9.203,25 evra.

23. U novembru 2011. godine, sačinjen je Revizorski izveštaj u vezi sa ispunjenjem obaveza iz Ugovora. Revizorski izveštaj je pokazao da je obaveza investiranja ispunjena 57,67%, obaveza zapošljavanja 71,86%, dok je zakup ispunjen 100%. Član VIII tačka Y Glavnog ugovora predviđa pravo podnosioca zahteva za preču kupovinu imovine DP-a u slučaju prodaje. Ovo pravo je bilo predviđeno članom 3. Aneksa ugovora.
24. Dana 1. avgusta 2012. godine, Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) šalje dopis podnosiocu zahteva kojim ga obaveštava da je rok ugovora o koncesiji definisan članom 2. Aneksa ugovora istekao 30. juna 2012. godine i traži od podnosioca zahteva da oslobodi objekte DP „Fapol“ u Podujevu. Nakon ovog dopisa, podnosilac zahteva nije dobrovoljno napustio objekte DP-a.
25. Dana 17. avgusta 2012. godine, službenici KAP-a su u prisustvu policijskih službenika izbacili podnosioca zahteva iz objekata i preuzeli kontrolu nad objektima DP-a.
26. Dana 25. aprila 2013. godine, KAP je poslao dopis podnosiocu zahteva u kojem obaveštava podnosioca zahteva da je Upravni odbor KAP-a, na sastanku održanom 11. i 12. aprila 2013. godine, odlučio da mu prizna pravo preče kupovine na osnovu člana VIII Ugovora o koncesiji.
27. Dana 8. maja 2014. godine, KAP je objavila 60. talas privatizacije, u kojem je uključena i imovina DP „Fapol“ u Podujevu.
28. Dana 21. maja 2014. godine, podnosilac je sa protokolarnim zahtevom br. 45/7, upućenim KAP-u, obavestio KAP da je odlukom o prodaji imovine DP-a povređeno pravo podnosioca na preču kupovinu imovine DP-a, kako je predviđeno Ugovorom o koncesiji i Aneksom ugovora, i tražio da se imovina ukloni sa prodaje.
29. Gore navedeni zahtev podnosioca je usvojio Upravni odbor KAP-a i DP „Fapol“ u Podujevu je uklonjen sa prodaje u 60. talasu privatizacije.
30. Dana 23. maja 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Posebnoj komori Vrhovnog suda (u daljem tekstu: PKVS) zajedno sa zahtevom za privremenu meru i tražio da se poništi odluka KAP-a o prodaji i da se KAP-u zabrani da preduzima sve dalje korake privatizacije DP-a.
31. Dana 6. avgusta 2014. godine, Specijalizovano veće PKVS-a je rešenjem [C-I-14-0017] odbilo zahtev podnosioca za privremenu meru, sa obrazloženjem da pošto je KAP odlučio da poništi tender u 60. talasu privatizacije, PKVS je smatrao da zahtev za privremenu meru treba odbiti, kao neosnovan, jer podnosiocu zahteva nije ponovo osporeno pravo preče kupovine.
32. Dana 31. avgusta 2014. godine, Odbor KAP-a je doneo odluku, kojom je započet postupak likvidacije DP „Fapol“ u Podujevu. Obaveštenje o likvidaciji poverilaca DP-a je objavljeno 1. oktobra 2014. godine.
33. KAP je objavio 32. talas prodaje imovine sa likvidacijom za DP „Fapol“ u Podujevu i dan za podnošenje ponuda je bio određen do 24. maja 2017. godine.
34. Dana 30. maja 2017. godine, podnosilac zahteva je takođe podneo tužbu PKVS-u u kojoj je tražio poništenje odluke KAP-a kojom je raspisana prodaja putem likvidacije 32, budući da tvrdi da je ova odluka u suprotnosti i da je povređeno pravo preče kupovine koje je podnosilac zahteva imao na osnovu ugovora o koncesiji. Uz tužbu,

podnosilac je podneo i zahtev za privremenu meru i tražio da se KAP-u zabrani prodaja imovine DP-a do odlučivanja o meritumu tužbe, a takođe je tražio da se zabrani Direkciji za katastar, geodeziju i imovinu opštine Podujevo upis svake promene vlasništva nad imovinom DP-a.

35. Dana 27. juna 2017. godine, pod Specijalizovano veće PKVS-a je rešenjem [C-I-17-0016] usvojilo zahtev podnosioca za određivanje privremene mere i obavezao tuženu da se uzdrži od sprovođenja likvidacione prodaje, prodaja br. 32, jedinica br. 75, „Fapol“ Podujevo, bilo kome, osim ako mu je podnosilac zahteva dao pravo da zameni kupca i koji preuzima sve ugovorne obaveze na osnovu uslova koje ponudi najpovoljniji ponuđač u roku od 30 dana. Pod Specijalizovano veće je obrazložilo da pošto je podnosilac zahteva izjavio da namerava da koristi pravo preče kupovine koje je definisano ugovorom o koncesiji, on ima pravo na zaštitu od radnji KAP-a koje imaju za cilj otuđenje DP-a ili njegove imovine trećim licima.
36. Dana 14. jula 2017. godine, KAP je uložio žalbu na rešenje pod Specijalizovanog veća PKVS-a [C-I-17-0016] od 27. juna 2017. godine, kojim traži da se poništi rešenje pod Specijalizovanog veća PKVS-a i odbije zahtev za određivanje privremene mere, jer podnosilac zahteva nije dokazao da je ispunio uslove iz člana 55.1 (Preliminarna sudska zabrana) Aneksa ZSK-a za određivanje privremene mere.
37. Dana 8. avgusta 2017. godine, Žalbeno veće PKVS-a rešenjem [AC-I-17-0412] odbija žalbu KAP-a, kao neosnovanu, i potvrđuje ožalbeno rešenje Specijalizovanog veća za privremenu meru.
38. Dana 10. avgusta 2017. godine, Specijalizovano veće PKVS-a održava ročište i razmatra meritum tužbe podnosioca zahteva.
39. Dana 16. avgusta 2017. godine, Specijalizovano veće PKVS-a je, presudom [I-C-I-17-0016], odlučilo: **(i)** usvaja se povlačenje tužbe protiv likvidacione prodaje imovine Fapol Podujevo započete 2014. godine sa oznakom C-I-14-0017; **(ii)** tužba pokrenuta 2017. godine sa oznakom C-I-17-0016 je osnovana, tako da se podnosiocu zahteva priznaje pravo preče kupovine na jedinici „Fapol Podujevo“; **(iii)** tužena KAP je obavezna da primeni pravo preče kupovine podnosiocu zahteva za likvidacionu prodaju, prodaja br. 32, jedinica br. 75 „Fapol Podujevo“ PAK-ID PRN 023 pod istim uslovima i istom cenom koja se nudi najvišem ponudžaču u rok od 30 dana; **(iv)** protivtužba tužene KAP se odbija, kao neosnovana.
40. Specijalizovano veće PKVS-a je obrazložilo: (i) prema članu 44.2 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima br. 03/L-154, pravo preče kupovine stiče se samo na osnovu zakona i na osnovu ugovora; (ii) U ovom slučaju, pravo preče kupovine podnosioca zahteva je zasnovano na ugovoru o koncesiji i na aneksu ugovora; (iii) Specijalizovano veće je ispravno zaključilo da je KAP izdao pismo podnosiocu zahteva, kojim je isti obavešten da se na osnovu odluke Odbora KAP-a njemu priznaje pravo preče kupovine preduzeća „Fapol“ na osnovu člana 8 ugovora o koncesiji; (iv) na osnovu pomenutih odredbi Ugovora o koncesiji i odluke Odbora KAP-a od 25. aprila 2013. godine, može se zaključiti da podnosilac zahteva i dalje uživa pravo preče kupovine imovine DP-a, iako je on uklonjen policijskim snagama iz objekata DP-a; (v) podnosilac zahteva ne traži pravo preče kupovine prema trećim licima, već ga traži samo prema tuženoj KAP, koja mu je pogrešno uskratila pravo preče kupovine; (vi) tužena KAP, dajući podnosiocu zahteva pravo preče kupovine imovine DP-a, nema mogućnost da pretrpi bilo kakvu štetu u vezi sa uslovima i rokovima ugovora o privatizaciji, pošto podnosilac zahteva vrši pravo preče kupovine samo ako on u pravo vreme ponuđenu cenu od najvišeg ponuđača i plati tu cenu u roku od 30 dana kao što je utvrđeno u tački III izreke ožalbene presude; (vii) pravo preče kupovine podnosioca

se ne može uskratiti nakon odluke KAP-a da započne postupak likvidacije DP-a, jer podnosilac zahteva želi da izvrši ovo pravo garantovano ugovorom o koncesiji; (viii) podnosilac zahteva je odlučio da ne bude uključen u postupak likvidacije s obzirom na njegov pravni stav da ima važeće pravo preče kupovine na osnovu ugovora o koncesiji i naknadne odluke odbora KAP-a od 25. aprila 2013. godine, koja se ne može opozvati bez sudske odluke, van sudskog postupka kao što je KAP postupila pismom i odlukom Odbora od 21. januara 2017.

41. Tužena strana, KAP, je uložila žalbu protiv gore navedene presude Žalbenom veću PKVS-a.
42. Dana 16. januara 2018. godine, Žalbeno veće PKVS-a je, presudom [AC-I-17-0559], odlučilo: **(i)** odbija se, kao neosnovana, žalba tužene KAP; **(ii)** potvrđuje se presuda Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine.
43. Žalbeno veće PKVS-a je obrazložilo: (i) Specijalizovano veće je utvrdilo da podnosilac zahteva ne traži pravo preče kupovine u odnosu na treća lica već u odnosu na tuženu KAP sa kojom je sklopljen ugovor; (ii) tužena KAP nije obavestila podnosioca zahteva kao poverioca o njegovoj obavezi da obavesti organ za likvidaciju ako želi da zadrži pravo preče kupovine; (iii) kako podnosilac zahteva tako i tužena KAP su znali da podnosilac zahteva ima pravo preče kupovine, pošto je Odbor direktora potvrdio ovo pravo; (iv) prema tome, podnosilac zahteva je bio poznati poverilac i imao je pravo na individualno informisanje kao i na upozorenje kao što je navedeno u članu 7. stav 4. Dodatka na Zakon o KAP-u, ali tu odredbu tužena KAP nije poštovala; (v) podnosilac zahteva je lišen pravne zaštite, jer je ova procesna odredba osmišljena da posebno zaštiti pojedinačne poverioce; (vi) tužena KAP nema zaštićeni pravni interes da isključi podnosioca zahteva iz ostvarivanja prava preče kupovine; (vii) moguće je da tužena KAP šteti ponuđačima ako ih ne upozori na pravo preče kupovine podnosioca, ali pravne posledice toga ne interesuju podnosioca zahteva; (viii) tužena KAP ne trpi nikakvu štetu u vezi sa uslovima i rokovima ugovora o privatizaciji.
44. Dana 14. marta 2018. godine, podnosilac se zahtevom obratio PKVS-u vezi sa stavljanjem pečata pravosnažnosti na presudu Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine i presudu Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine. Istog datuma, predsednik S.S., PKVS-a je odgovorio podnosiocu zahteva i pojasnio da u uredbi opisanoj u odgovoru PKVS-a ne postoji pečat za izvršenje i nikada nije postojao u njenoj 15-godišnjoj istoriji.
  - (ii) *Postupak sproveden na inicijativu podnosioca zahteva u cilju sprovođenja odluka PKVS-a, odnosno presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine*
45. Dana 2. februara 2018. godine, podnosilac zahteva se obratio KAP-u -Departman za prodaju, predsedniku Odbora KAP-a i Odboru direktora i uprave KAP-a, sa podneskom kojim je tražio sprovođenje presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine.
46. Dana 6. februara 2018. godine, Komisija za ocenjivanje KAP-a je, odlukom [KV01/2018], odlučila: „Diskvalifikuje se Ismet Brajshori sa ličnim brojem 1004330290, direktor i vlasnik Konzorciumit për Rindërtimin e Kosovës “CRK” D.o.o.. (sa brojem preduzeća 70027640), u svojstvu korisnika prava preče kupovine prema presudi AC-I-17-0599 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za kupovinu imovine u prodaji br. 32, jedinica br. 75, DP Fapolu Podujevu”. Komisija

za ocenjivanje KAP-a je naglasila da se za sprovođenje presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine trebaju oceniti određeni zakonski uslovi koji regulišu post-tenderski (ponudski) postupak, jer u konkretnom slučaju rezultira da: (i) podnosilac zahteva nije ispunio uslove ugovora u vezi sa KAP i; (ii) u post-tenderskom postupku treba verifikovati stranu koja zahteva zaključenje ugovora, identitet nosioca prava preče kupovine, poslovnu sposobnost i opšte uslove ugovaračkog svojstva strane; (iii) u ovom slučaju, kako se čini, radi se o dva različita privredna subjekta, stoga su neophodna istraživanja i razmatranja u vezi sa podobnošću i tačnosti strana za potpisivanje kupoprodajnih ugovora.

47. Komisija za ocenjivanje KAP-a je, između ostalog, zaključila: „Komisija za ocenjivanje KAP-a je, radi administrativne transparentnosti, uzela u obzir i podnesak strane (Konzociumi për Rindërtimin e Kosovës CRK), kojim tvrdi da ima pravo preče kupovine prema ugovoru o komercijalizaciji od 02.02.2001. godine, nastavljenom kroz Aneks ugovora od 17.10.2011. godine, presudu (AC-I-17-0559), stoga, nije bilo potrebe da se prekvalifikuje da bi dao ponudu. Uprkos tome, KAP, kao organ javne uprave, prema svojim administrativnim procedurama, mora da sprovede nekoliko postupaka u vezi sa verifikacijom strane koja teži da sklopi ugovor, u ovom slučaju kao što je identitet nosioca prava preče kupovine, poslovnu sposobnost i opšte uslove ugovornog svojstva strane. Dakle, u ovom slučaju se ne radi o postupku pretkvalifikacije ili kvalifikovanosti za učešće na tenderu, već o post tenderskom postupku (ponudski) i utvrđivanju najviše cene. Ova procedura i praksa se već kontinuirano poštuje. Pored toga, prilikom analize dokumentacije su uočene i neke suštinske nedoslednosti u vezi sa činjenicom da je potpisnik komercijalnog ugovora i njegovog aneksa preduzeće pod nazivom „Konzociumi për Rindërtimin e Kosovës “ sa poslovnim brojem: 80425481. Shodno tome, to znači da je nosilac ugovornog prava preče kupovine ovaj subjekt, dok je Konzociumi për Rindërtimin e Kosovës CRK D.o.o. koji se prijavio za kupoprodaju predmetne imovine, sa poslovnim brojem: 70027640. Dakle, čini se da imamo posla sa različitim privrednim subjektima. Stoga je neophodno da KAP tokom čitavog postupka do potpisivanja kupoprodajnog ugovora izvrši neophodna razmatranja i istraživanja o podobnosti i tačnosti strana za potpisivanje kupoprodajnih ugovora”.
48. Dana 9. februara 2018. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu protiv gore navedene odluke tužene strane KAP, navodeći bitnu povredu procesnih odredaba, pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava.
49. Dana 22. februara 2018. godine, generalni direktor KAP-a, je odlukom [1003] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva: “Žalba Ismeta Brajšhorija, direktora Konzociumi për Rindërtimin e Kosovës “CRK” D.o.o., odbija se kao neosnovana”. Generalni direktor KAP-a je odobrio nalaze Komisije za ocenjivanje KAP-a i naglasio: (i) podnosilac zahteva je imao neizmireni dug prema KAP-u i da je u kategoriji lica kojima je zabranjeno da licitiraju prema članu 4.1 Pravila tendera KAP-a; (ii) u konkretnom slučaju ne radi se o postupku pre kvalifikacije za učešće na tenderu, već o postupku nakon tendera i utvrđivanju najviše cene; i (iii) mora se proveriti strana koja zahteva zaključenje ugovora, identitet nosioca prava preče kupovine, poslovna sposobnost i opšti uslovi ugovorenog svojstva strane.
50. Podnosilac zahteva je podneo tužbu PKVS-u i tražio da se njegov tužbeni zahtev usvoji i ukine odluka Komisije za procenu za razmatranje dokumenata KAP-a [KI01/2018] od 02.06.2018. godine i odluka Upravnog direktora KAP-a [1003] od 22.02.2018. godine, kao nezakonite i apsolutno ništave odluke.

51. Dana 23. decembra 2019. godine, Veće prvog stepena PKVS-a je, presudom [C-I-18-0011], odbilo tužbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu, i uputilo podnosioca zahteva da snosi troškove postupka.
52. Dana 24. januara 2020. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu protiv presude Veća prvog stepena PKVS-a [C-I-18-0011] od 23.12.2019. godine, navodeći bitnu povredu procesnih odredaba, pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava.
53. KAP je takođe podneo odgovor na žalbu podnosioca zahteva, pojašnjavajući zašto nisu sprovedene presuda Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine i presuda Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine. KAP je istakao: (i) nesporna je činjenica da tužilja Konzorciumi për Rindërtimin e Kosovës CRK D.o.o. 2001. godine zaključila ugovor o komercijalizaciji sa bivšom privremenom administracijom UNMIK-a za DP "Fapol" u vremenskom trajanju od 10 godina i da su se Aneks ugovorom od 17.11.2011. godine složili o nastavku ugovora o komercijalizaciji do 30.06.2012. godine; (ii) prema ugovoru i aneks ugovoru, tužilja je preuzela odgovornost za ulaganje u vrednosti od 3.710,000.00 miliona DM konvertovanih u € u iznosu od 1.896.893.00 €, obavezu za zapošljavanje do 180 radnika i godišnji zakup od 9.203.25 €; (iii) tužena KAP je angažovala nezavisnog revizora kako bi utvrdila ispunjavanje ugovorenih obaveza Koncesije i Aneks ugovora i revizor je zaključio da je tužilja ispunila ulaganja od 57.67 %, zapošljavanje radnika 71.86% i zakup 103.88 %. KAP je tvrdila da je, polazeći od ove revizije, zaključeno da je tužilja samo u pogledu obaveze ulaganja oštetila tuženu u iznosu od 784.027.00 €, ne računajući neuspeh tužilje u vezi sa obavezom zapošljavanja; (iv) KAP je dodao da je na osnovu presude Specijalizovanog veća C-I-17-0016 od 16.08.2017. godine i presude Žalbenog veća AC-I-17-0559 od 16.01.2018. godine, kao i u skladu sa Pravilima tendera, sproveo redovan postupak ocenjivanja kao što sprovodi za bilo kog drugog ponudžača, ne osporavajući nijednom pravo preče kupovine date gore navedenim presudama; (v) KAP je tvrdio da prema članu 4.1 Pravila tendera, tužilja pripada kategoriji lica sa zabranom nadmetanja. KAP je dalje navodio da je na osnovu ovih odredaba, odlučio da diskvalifikuje tužioca Ismeta Brajshorija, direktora i vlasnika Konzorciumit për Rindërtimin e Kosovës, u svojstvu korisnika prava preče kupovine za kupovinu imovine DP "Fapol" Podujevo; (vi) KAP je objasnio da se u ovom slučaju ne radi o postupku pre kvalifikacije ili kvalifikovanosti za učešće na tenderu, već o postupku nakon nadmetanja (ponude) i utvrđivanja najviše cene, dodajući da je ovaj postupak i praksa već ispoštovana u kontinuitetu d strane KAP-a; (vii) KAP se takođe osvrnuo na suštinske nedoslednosti u pogledu činjenice da je potpisnik ugovora o komercijalizaciji i Aneksa ugovora preduzeće pod nazivom Konzorciumi për Rindërtimin e Kosovës sa poslovnim brojem 80425481, što znači da je nosilac prava preče kupovine ovaj subjekat, dok Konzorciumi për Rindërtimin e Kosovës D.o.o., koji je podneo zahtev za kupoprodaju predmetne imovine, ima poslovni broj 70027640; (viii) KAP je tvrdio da se radi o dva različita privredna subjekta sa različitim registracionim brojevima preduzeća i sa različitim vlasnicima ovih subjekata.
54. Dana 17. septembra 2020. godine, Žalbeno veće PKVS-a je, rešenjem [AC-I-20-0020], odlučilo: **(i)** žalba podnosioca zahteva je osnovana; **(ii)** ukida se presuda Veća prvog stepena PKVS-a [C-I-18-0011] od 23.12.2019. godine; **(iii)** tužba se vraća na presuđivanje prvom stepenu PKVS-a; **(iv)** ne određuje se sudska taksa za žalbeni postupak. Žalbeno veće PKVS-a je utvrdilo: **(i)** treba da se utvrdi i precizira identitet strane u čiju korist treba primeniti presudu Specijalizovanog veća PKVS-a C-I-17-00016 od 16. avgusta 2017. godine i presudu Žalbenog veća PKVS-a AC-I-17-0059 od 16. januara 2018. godine, **(ii)** Žalbeno veće PKVS-a je naložilo prvostepenoj instanci PKVS-a da u postupku ponovljenog suđenja pozove i predstavnika Kosovske agencije

za registraciju preduzeća (ARPK) kako bi se otklonila stvorena zabuna i u potpunosti utvrdilo činjenično stanje u slučaju podnosioca zahteva.

- (iii) *Postupci sprovedeni na inicijativu KAP-a na osnovu predloga da se ponovi postupak protiv odluka PKVS-a, odnosno presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine*
55. Tužena strana KAP je podnela predlog za ponavljanje postupka protiv presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine, potvrđene presudom Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine.
56. Dana 20. Avgusta 2020. godine, Žalbeno veće PKVS-a je, rešenjem [AC-I-18-0157-A0001], odbilo, kao neprihvatljiv, predlog tužene strane KAP za ponavljanje postupka protiv presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine, potvrđene presudom Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine. Žalbeno veće PKVS-a je utvrdilo: "Predlog za ponavljanje postupka od 13. februara 2018. godine, koji je podnela tužena - KAP protiv presude Specijalizovanog veća PKVS-a C-I-17-0016 od 16. avgusta 2017. godine, potvrđene presudom Žalbenog veća PKVS-a AC-I-17-0559 od 16. januara 2018. godine, se odbija, kao neprihvatljiv".
57. Žalbeno veće PKVS-a je obrazložilo: "Žalbeno veće ocenjuje da su na osnovu člana 9, stav 14, Zakona br. 06/L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, sve presude i odluke žalbenog veća konačne i na njih se ne mogu uložiti dalje žalbe. ZSKVSK (ni novi ni stari) ne predviđaju vanredno pravno sredstvo protiv presuda ili odluka Žalbenog veća PKVS-a. Ova mogućnost nije data strankama ni Uredbom UNMIK-a 2008/4 ni Administrativnom naredbom 2008/6".
58. Podnosilac zahteva je podneo predlog za izvršenje privatnom izvršitelju F.H., u cilju prinudnog izvršenja pravosnažnih i izvršnih presuda PKVS-a, odnosno presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. Godine i presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine.
- (iv) *Izvršni postupak sproveden na inicijativu podnosioca zahteva za izvršenje presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine*
59. Dana 19. marta 2018. godine, privatni izvršitelj F.H., je preko izvršnog naloga [P. br. 109/2018], dozvolio izvršenje i odredio obavezu dužniku KAP da podnosiocu zahteva prizna i primeni pravo preče kupovine na jedinici Fapol u Podujevu, u prodaji br. 32, jedinica br. 75 „Fapol Podujevo“ PAK ID PRN 023, pod istim uslovima i po istoj ceni kao ponuđač najviše ponude, u roku od 30 dana.
60. Dana 3. aprila 2018. godine, KAP je podneo prigovor protiv izvršnog naloga [P. br. 109/2018] od 19.03.2018. godine.
61. Dana 10. aprila 2018. godine, podnosilac zahteva je podneo odgovor na prigovor, osporavajući sve navode prigovora KAP-a.

62. Dana 26. decembra 2018. godine, Osnovni sud u Prištini je, rešenjem [PPP. br. 408/18], odbio, kao neosnovan, prigovor KAP-a podnet protiv izvršnog naloga [P. br. 109/2018] od 19. marta 2018. godine.
63. Dana 31. decembra 2018. godine, KAP je uložio žalbu protiv gore navedene odluke Osnovnog suda, navodeći bitnu povredu procesnih odredba i pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja.
64. Dana 11. januara 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo odgovor na žalbu KAP-a u vezi sa svim iznetim navodima u žalbi koje je osporio sa materijalnim dokazima.
65. Dana 9. jula 2019. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [Ac. br. 358/19], usvojio, kao osnovanu, žalbu KAP-a i ukinuo rešenje Osnovnog suda u Prištini [PPP. br. 408/18] od 26. decembra 2018. godine i stvar vratio istom sudu na ponovljeni postupak.
66. Dana 15. januara 2020. godine, Osnovni sud u Prištini je, rešenjem [PPP. br. 1426/19], utvrdio: (i) **I. USVAJA se prigovor dužnika Kosovske agencije za privatizaciju KAP u Prištini koju je primio privatni izvršitelj 21.09.2015. godine i zaveden pod br. 928/2015. II. UKIDA se nalog za izvršenje P. br. 109/18, izdat od strane privatnog izvršitelja u regionu Prištine F.H., za obavezu dužnika KAP Kosova u Prištini prema poveriocu Conzorciumi për Rindërtim i Kosovës CRK D.o.o. u Prištini, da prizna i primeni pravo preče kupovine u jedinici Fapol u Podujevu, u prodaji br. 32, jedinica br. 75 „Fapol Podujeve“ PAK ID PRN 023, pod istim uslovima i po istoj ceni kao ponuđač najviše ponude, u roku od 30 dana**. Osnovni sud je ocenio: (i) KAP nije doveo u pitanje sprovođenje presuda PKVS-a, ali je prema pravilima tendera bio bavezan da proveriti dokumentaciju koja se odnosi na podnosioca zahteva; (ii) iz odgovora ARBK-a u vezi sa pravom preče kupovine preduzeća „Fapol“, predstavljeni su različiti privredni subjekti sa poslovnim brojevima i različiti vlasnici čiji identitet mora biti verifikovan; i (iii) na osnovu relevantnih odredaba ZIP-a, izvršni nalog [P. br. 109/2018] od 19.03.2018. godine se može poništiti. U relevantnom delu obrazloženja Osnovnog suda se navodi: „Iz odgovora MTI-ARBK proizilazi da je preduzeće registrovano 11.04.2001. godine "Conzorciumi për Rindërtimin e Kosovës-Prishtinë" sa poslovnim brojem 80425481, vlasnikom B.S., potpisnik ugovora o komercijalizaciji preduzeća Fapol, kao i naslednik ugovora potpisanog 2011. godine. U istom dopisu MTI-a proizilazi da je u ovoj Agenciji 27.03.2003 godine registrovano i preduzeće pod nazivom „Conzorciumi për Rindërtimin e Kosovës“ CRK D.o.o. sa poslovnim brojem 70027640 sa vlasnikom SM Commerc, Euro Kosova Global i N.R., iz čega proizilazi da pomenuti privredni subjekti nisu isti privredni subjekti, već različiti subjekti sa različitim poslovnim brojevima i različitim vlasnicima.
67. Podnosilac zahteva je uložio žalbu protiv gore navedene odluke Apelacionom sudu, navodeći bitnu povredu procesnih odredaba Zakona br. 04/L-139 o izvršnom postupku (u daljem tekstu: ZIP), pogrešno utvrđeno činjenično stanje, sa predlogom da Apelacioni sud usvoji žalbu u celosti kao osnovanu, preinači osporeno rešenje i dozvoli izvršenje prema izvršnom nalogu P. br. 109/18 od 19.03.2018. godine da podnosiocu zahteva prizna i sprovede pravo preče kupovine za jedinicu „Fapol“ u Podujevu.
68. Dana 29. jula 2020. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [Ac. br. 1401/21], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje Osnovnog suda u Prištini [PPP. br. 1462/19] od 15. januara 2020. godine. Apelacioni sud je ocenio: (i) odluka prvostepenog suda je pravična bez povrede procesnih odredaba; (ii) presuda Žalbenog veća [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine ne proizvodi pravno dejstvo, zbog odluke Komisije za ocenjivanje KAP-a [KVo1/2018] od 6. februara 2018. godine ,

kojom je podnosilac zahteva diskvalifikovan u korišćenju prava preče kupvine "Fapol" u Podujevu; (iii) u konkretnom slučaju, podnosilac zahteva je koristio pravo preče kupvine, ali je diskvalifikovan zbog neispunjavanja ugovora u odnosu na KAP u post tenderskom postupku.

69. Apelacioni sud je u relevantnom delu utvrdio: „*Pošto je poverilac podneo tužbu Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za ukidanje odluke KVO1/2018 od 06.02.2018. godine u vezi sa diskvalifikacijom za kupovinu imovine u prodaji br. 32, jedinica broj 75, DP „Fapol“ Podujevo, te da je ista odbijena presudom Vrhovnog suda Kosova C-I-18-0011 od 23.12.2019. godine, iz toga proizilazi da je u konkretnom slučaju poverilac iskoristio pravo preče kupvine, međutim isti je diskvalifikovan zbog neispunjenja ugovora, stoga je prvostepeni sud pravilno postupio kada je usvojio prigovor dužnika i ukinuo nalog o izvršenju P. br. 109/18 od 19.03.2018. godine.*“
70. Dana 11. januara 2021. godine, podnosilac zahteva se obratio Kancelariji glavnog državnog tužioca sa predlogom za pokretanje zahteva za zaštitu zakonitosti.
71. Dana 20. januara 2021. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je obavestila podnosioca zahteva o usvajanju predloga i da je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv rešenja Osnovnog suda u Prištini [PPP. br. 1462/19] od 15. januara 2020. Godine i rešenja Apelacionog suda [Ac. br. 1401/21] od 29. jula 2020. godine.
72. Dana 8. februara 2022. godine, Vrhovni sud je, presudom [CML. br. 11/2021], odbio, kao neosnovan, zahtev državnog tužioca za zaštitu zakonitosti podnet protiv rešenja Osnovnog suda u Prištini [PPP. br. 1462/19] od 15. januara 2020. Godine i rešenja Apelacionog suda [Ac. br. 1401/21] od 29. jula 2020. godine. Vrhovni sud je ocenio da je podnosiocu zahteva na osnovu pravila ponude KAP-a bilo zabranjeno da se nadmeće, jer nije ispunio uslove ugovora u odnosu na KAP, utvrđujući: *“Poveriocu je priznato pravo preče kupvine izradom pravila tendera, ocenjujući koji drugi ponudžać ima najvišu cenu, ne osporavajući pravo preče kupvine dužniku i u skladu sa članom 4.1 Pravila tendera gde je tužilja pripadala kategoriji lica sa zabranom nadmetanja, jer poverilac nije poštovao uslove ugovora u vezi sa KAP-om. Na osnovu toga i u skladu sa Pravilima tendera, KAP je sproveo postupke ocenjivanja kao za svakog drugog ponudžaća, ne osporavajući pravo preče kupvine, prema pravosnažnim presudama koje imaju izvršni dokument u smislu člana 22. Zakona o izvršnom postupku”.*

Navodi podnosioca

73. Podnosilac zahteva navodi povredu prava zagarantovanih članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 46. [Zaštita imovine], 54. [Sudska zaštita prava] Ustava u vezi sa članovima 6. (Pravo na pravično suđenje) i 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a.
74. Podnosilac zahteva navodi da je, usvajanjem odluka Apelacionog suda [Ac. br. 1401/21] od 29. jula 2020. godine i Osnovnog suda [PPP. br. 1462/19] od 15. januara 2020. godine, Vrhovni sud presudom [CML. br. 11/2021] od 8. februara 2022. godine povredio načelo *res judicata* zagarantovano članom 31. Ustava i pravo na zaštitu imovine zagarantovano članom 46. Ustava.
75. Podnosilac zahteva tvrdi: „*Podnosilac zahteva Conzorciūmi Për Rindretimin e Kosovës CRK D.o.o., koji je identifikovan sa jedinstvenim identifikacionim brojem 810485624 - izdat od strane ARBK-a(dok je prema preliminarnoj registraciji*

identifikovan sa poslovnim brojem 70027640 - izdat od strane ARBK-a) je podneo tužbu Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova u Prištini 30.05.2017 protiv tužene, Kosovske agencije za privatizaciju, kojom je tražio da se USVOJI tužbeni zahtev tužioca, Conzorciumi Për Rindretimin e Kosovës CRK D.o.o.. koji je sada evidentiran sa poslovnim brojem 700276640 - izdat od MTI-a, kao osnovan, i UKINE odluku drugo-tuženog, Kosovske agencije za privatizaciju, kojom je objavljena prodaja preduzeća Fapol DP „Fapol“, prodaja putem likvidacije 32, vrsta prodaje: likvidaciona prodaja, sa zatvorenom ponudom, kao nezakonitu, kojim se krši pravo preče kupovine koje tužilac ima, i PONIŠTE svi pravni postupci koji proističu iz ove nezakonite odluke, kao i da se OBAVEŽE tužena, Kosovska agencija za privatizaciju, da tužilocu CRK D.o.o. zaključi kupoprodajni ugovor pod istim uslovima za iznos od 555.000,00 evra (petsto pedeset pet hiljada evra), koji je ponuđen najvišom ponudom za preduzeće Fapol u postupku prodaje putem likvidacije 32, kao i da mu da u posed nepokretnost koja je bila predmet ove privatizacije”.

76. Podnosilac zahteva navodi da su presuda Specijalizovanog veća PKVS-a [C-I-17-00016] od 16. avgusta 2017. godine i presuda Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0059] od 16. januara 2018. godine pravosnažne *res judicata* koje predstavljaju izvršni naslov i kao takve su izvršne.
77. Podnosilac zahteva navodi: “Presudom Specijalizovanog veća I, C-I-17-0016 od 16.08.2017. godine je odlučeno sledeće: 1. Sud prihvata povlačenje tužbe protiv likvidacione prodaje imovine Fapol Podujevë započete 2014. godine, sa oznakom C-I-14-0017; 2. Tužba pokrenuta 2017. godine sa oznakom C-I-17-0016 je osnovana, tako da se tužilocu priznaje pravo preče kupovine u jedinici „Fapol u Podujevu“; 3. Tužena je dužna da primeni pravo preče kupovine na tužioca za prodaju u likvidaciji, prodaja 32, jedinica br. 75, “Fapol Podujevo” PAK - ID PRN 023, pod istim uslovima i po istoj ceni koja je ponuđena najvišom ponudom u roku od 30 dana; 4. Protivtužba se odbija, kao neosnovana; 5. Tužena je obavezna da snosi troškove postupka”.
78. Podnosilac zahteva tvrdi: “Žalbena veće PKVS-a je donelo presudu AC-I-17-0559 od 16. januara 2018. godine i odlučilo sledeće: I. Žalba tužene se odbija, kao neosnovana. II. Presuda pod Specijalizovanog veća PKVS-a C-I-17-0016 od 16.08.2017. godine u tačkama izreke I, II, III, IV se POTVRĐUJE”.
79. Podnosilac zahteva navodi da neizvršenje presude Specijalizovanog veća PKVS-a [C-I-17-00016] od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0059] od 16. januara 2018. godine predstavlja povredu članova 31, 46 i 54. Ustava u vezi sa članom 6 (1) i 13. EKLJP-a.
80. Podnosilac zahteva navodi da rešenje Apelacionog suda Ac. br. 1401/2020 od 29. jula 2020. godine ne sadrži nikakvo obrazloženje, jer je u vezi sa presudom Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine koje je potvrđeno presudom Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine, Apelacioni sud istakao: „Žalbena veće ocenjuje da se u konkretnom slučaju gore navedene presude ne mogu izvršiti, jer iste ne proizvode pravno dejstvo, zasnivajući se na odlukama dužnika KAP KVo1/2018 od 06.02.2018. godine kojima je poverilac (podnosilac zahteva) diskvalifikovan”.
81. Podnosilac zahteva navodi da je kontradiktorne i „skandalozne“ stavove rešenja Apelacionog suda [Ac. br. 1401/2020] od 29. jula 2020. godine još više pogoršao Vrhovni sud kada je odbio zahtev za zaštitu zakonitosti i nije „otklonio povrede koje je učinio Apelacioni sud Kosova”.

82. Što se tiče navoda tužene strane KAP tokom sprovođenja izvršnog postupka, podnosilac zahteva navodi: „Ti navodi su potrošeni u toku PARNIČNOG POSTUPKA pre nego što je doneta presuda Specijalizovanog veća C-I-17-0016 od 16. avgusta 2017. godine i presuda Žalbenog veća PKVS-a AC-I-17-00559 od 16. januara 2018. godine. Stoga, gore navedene presude predstavljaju IZVRŠNI NASLOV”.
83. Podnosilac zahteva navodi: „Vrhovni sud Kosova je dozvolio sve povrede koje su počinili prvostepeni i drugostepeni sud, čak su i povrede koje je počinio Vrhovni sud Kosova teže od povreda sudova dve sudske instance!!!”.
84. Što se tiče presude Vrhovnog suda CML. br. 11/2021 od 8. februara 2022. godine, podnosilac zahteva navodi da je ista kontradiktorna i dodaje: „Vrhovni sud Kosova u trećem delu četvrte strane ističe da je KAP bilo obavezan da sprovede presude koje se odnose na pravo poverioca, da je sproveo i poštovao tenderske procedure bez osporavanja poveriocu pravo preče kupovine, tako da je u postupku nadmetanja poverilac diskvalifikovan i poverilac iscrpeo pravna sredstva u postupcima u vezi sa ukidanjem odluke KAP-a o diskvalifikaciji, gde je odlukom Specijalizovanog veća PKVS-a C-18-011 od 15.05.2018. godine, koja je potvrđena rešenjem Žalbenog veća PKVS-a ACI-18-0229 od 20.12.2018. godine, zahtev poverioca odbijen“.
85. Podnosilac zahteva navodi da presuda Vrhovnog suda CML. br. 11/2021 od 8. februara 2022. godine, osim što je kontradiktorna, ista je i neobrazložena, i ističe: „Vrhovni sud Kosova je svojim rešenjem CML BR. 1112021 doneo rešenje koje je gotovo neopravdano u pogledu odlučnih činjenica i da je obrazloženje u suprotnosti sa sadržajem obrazloženja, čime se krši pravo na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovano članom 31. Ustava i članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP). Ova povreda se sastoji u tome da je Ustavni sud u drugom pasusu druge strane gore pomenutog rešenja istakao: „Protiv gore navedenih rešenja, Državni tužilac Kosova je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti u zakonskom roku, bez isticanja razloga za podnošenje zahteva, sa predlogom da se ta dva rešenja ponište i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje”, dok je u trećem pasusu treće strane istog rešenja, Vrhovni sud naglasio: „Državni tužilac u zahtevu za zaštitu zakonitosti tvrdi da su presude Posebne komore Vrhovnog suda Kosova C-I-17 -2016 od 16.08.2016. godine i AC-I-17-0559 od 16.01.2018. godine izvršni dokumenti u smislu člana 21. Zakona o izvršnom postupku i u ovom slučaju postoji povreda člana 22, stav 1, tačka 1.1, člana 23 stav 1 i člana 21, stav 2 Zakona o izvršnom postupku, kako od strane prvostepenog suda, tako i od strane drugostepenog suda“.
86. Podnosilac zahteva navodi da je Vrhovni sud, presudom CML. br. 11/2021 od 8. februara 2022. godine “izmišljao” činjenice, jer u trećem pasusu četvrte strane ističe: “KAP je bio dužan da sprovede presude koje se odnose na pravo poverioca, sproveo je i poštovao tenderske procedure bez osporavanja poveriocu pravo preče kupovine tako da je u postupku nadmetanja poverilac diskvalifikovan i poverilac je iscrpeo pravna sredstva u postupcima u vezi sa ukidanjem odluke KAP-a za diskvalifikaciju, gde je odlukom Specijalizovanog veća PKVS-a C-18-011 od 15.05.2018. godine, koja je potvrđena rešenjem Žalbenog veća PKVS-a AC1-18-0229 od 20.12.2018. godine, odbijen zahtev poverioca”.
87. Podnosilac zahteva navodi da je stav Vrhovnog suda takođe u suprotnosti sa jurisprudencijom Suda u vezi sa pravosnažnim i izvršnim odlukama.
88. Podnosilac zahteva se poziva na sledeće slučajeve ovog Suda u kojima je zauzeo stav da pravosnažne i obavezujuće odluke treba da se sprovedu KI50/12, KI33/16, KI65/15, KI94/13, KI10/17, KI80/12 i KI90/12.

89. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda: (i) da se zahtev proglasi prihvatljivim; (ii) da utvrdi povredu načela *res judicata* kao što je zagantovano članovima 31.i 54. Ustava u vezi sa članovima 6 (1) i 13. EKLJP-a; (iii) da utvrdi povredu prava na imovinu kao što je zagantovano članom 46. Ustava; (iv) da proglasi ništavim rešenje Vrhovnog suda CML. br. 11/2021 od 8. februara 2022. godine; rešenje Apelacionog suda Ac. br. 1401/2020 od 29. jula 2020. Godine i rešenje Osnovnog suda PPP. br. 1426/19 od 15. januara 2020. godine; i (v) da se presuda Specijalizovanog veća PKVS-a C-I-17-00016 od 16. avgusta 2017. Godine i presuda Žalbenog veća PKVS-a AC-I-17-0059 od 16. januara 2018. Godine vrata na presuđivanje Osnovnom sudu, priznavajući im pravosnažni i izvršni oblik.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svatom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*

Član 53 [Tumačenje odredbi ljudskih prava]

“Osnovna prava i slobode zagantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava”.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

„Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde”.

[...]

ZAKON BR. 06/I-086 O SPECIJALNOJ KOMORI VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU

Član 31

Obaveze strana u postupku

1. Svaka stranka u svojim pisanim podnescima navodi sveobuhvatnu izjavu o činjenicama koja navodi sve činjenice koje stranka zna ili opravdano smatra da su relevantni ili materijalni u pogledu zahteva, stvari, postupka ili predmeta. Specijalna komora sprovodi istragu činjenica po službenoj dužnosti samo u izuzetnim okolnostima.
2. Specijalna komora je dužna da podstakne stranke do postignu sporazumno poravnanje pre i u toku postupka.
3. U svim fazama postupka stranke su obavezne da postupaju istinoljubivo.
4. Od stranaka se zahteva da dostave pismene podneske sa iscrpnim činjenicama i pravno obrazloženje na kojima temelje svoje stavove i argumente.
5. Gde stranka navodi činjenicu, stranka je dužna da predloži dokaze, fizičke i/ili podneske na osnovu kojih dokazuju svoje navode.

UREDBA BR. 06/2023 O OPŠTIM PRAVILIMA TENDERA KOSOVSKE AGENCIJE ZA PRIVATIZACIJU

Član 5 Ponudač sa zabranom davanja ponude

„1. Za svrhu ovog tendera, sledećim ponudjačima će biti zabranjeno podnošenje ponuda:

[...]

1.6 Fizička ili pravna lica koja: (i) nisu poštovala uslove iz ugovora sklopljenog sa Agencijom ili bilo kojim preduzećem kojim upravlja Agencija (postojanje i priroda tog nepoštovanja biće određeni od strane Agencije prema njenom izboru), (ii) imaju neizmiren dug ili neplaćenu kaznu prema Agenciji ili bilo kojem preduzeću kojim upravlja Agencija, (iii) fizička ili pravna lica koja nisu platila kazne određene od strane Agencije ili koji su predmet bilo kojeg zahteva za tužbu ili spor (bez obzira da li je takav slučaj pokrenut u sudu ili na drugom mestu); Izuzetak su strane koje su platile svoj dug prema Agenciji pre potpisivanja kupoprodajnog ugovora, te se one ne smatraju ponudjačima kojima je zabranjeno podnošenje ponuda”.

Član 10 Procedure verifikacije

„1. Agencija u bilo kom trenutku uključujući takođe i fazu zaključivanja kupoprodajnog ugovora novog subjekta ili tenderisane imovine može zahtevati od ponuđača da podnese dodatne informacije ili dokaze, koje ocenjuje kao relevantne u vezi sa statusom ponuđača sa najvišom cenom.

[...]

3.1 Komisija za procenu će zaključiti da li ponuđač sa najvećom ponudom spada u kategoriju zabranjenih ponuđača (kao što je utvrđeno u članu 3 pravila tendera) i da ispunjava utvrđene uslove i kriterijume sa ovim pravilima tendera. Ako je u jednom krugu prodaje, ponuđač podneo zahtev za više od jedne imovine i ako je najavljen kao ponuđača sa najvišom cenom za više od jedne imovine, zaključak je da zabranjeni ponuđača važi za sve slučajeve.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

90. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
91. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

*„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]*

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

92. Sud se takođe poziva na stav 4, člana 21. [Opšta načela] Ustava, koji propisuje: *„Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva“.*
93. Sud dalje takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani Zakonom i Poslovníkom. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na član 47. (Individualni zahtevi) i tačku (b) stava (1) pravila 34 Poslovníka, koji propisuju:

*Član 47
(Individualni zahtevi)*

- 1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagwarantovana prava i slobode krši neki javni organ.*
- 2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.*

*Pravilo 34
(Kriterijumi prihvatljivosti)*

*„1. Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:
[...]*

(b) Ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva utvrđena zakonom protiv osporenog akta;

94. Što se tiče ispunjavanja ovog uslova, Sud primećuje da podnosila zahteva, kao pravno lice, ima pravo da podnese ustavnu žalbu, pozivajući se na navodnu povredu osnovnih prava i sloboda koje važe za pojedince i pravna lica (vidi, slučaj Suda: [KI41/09](#), podnosilac zahteva: *AAB-RIINVEST University D.O.O.*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. februara 2010. godine, stav 14).
95. Sud podseća da pravilo za iscrpljivanje pravnih sredstava prema stavu 7, člana 113. Ustava, članu 47. Zakona i pravilu 34 (1) (b) Poslovníka obavezuje one koji žele da iznesu svoj slučaj pred Ustavnim sudom da prvo trebaju da iskoriste delotvorna pravna sredstva na raspolaganju u skladu sa zakonom protiv presude ili osporene odluke.

96. Pre nego što nastavi sa ocenom kriterijuma iscrpljivanja pravnih sredstava, Sud primećuje da se suština ovog slučaja odnosi na ugovor o koncesiji zaključen 2. februara 2001. godine između podnosioca zahteva i Misije privremene administracije Ujedinjenih nacija na Kosovu (UNMIK) za komercijalizaciju DP „Fapol“ u Podujevu, za period od 10 godina, do 2. februara 2011. godine. , Kasnije, strane zaključuju Aneks ugovora kojim se Ugovor o koncesiji nastavlja do 30. juna 2012. godine. Glavne obaveze za podnosioca zahteva iz Ugovora i Aneks ugovora su bile investiranje koja mora da izvrši podnosilac zahteva u gotovini, zapošljavanje u DP-u određenog broja radnika i plaćanje godišnje zakupnine. U međuvremenu, podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev kako bi izvršio pravo kupovine imovine Fapola Podujevo. Specijalizovano veće PKVS-a je 16. avgusta 2017. godine odlučilo o meritumu slučaja i utvrdilo: (i) usvaja se povlačenje tužbe protiv likvidacione prodaje imovine Fapol Podujevo započete 2014. godine, sa oznakom C-I-14 -0017; (ii) tužba pokrenuta 2017. godine sa oznakom C-I-17-0016 je osnovana, tako da se podnosiocu zahteva priznaje pravo preče kupovine u jedinici „Fapol Podujevo“. Ova odluka je kasnije potvrđena odlukom Žalbenog veća PKSV-a [AC-17-00559] od 16. januara 2018. godine. Tužena strana KAP je podnela predlog za ponavljanje postupka protiv presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine, potvrđene presudom Žalbenog veća PKVS-a [AC-17-00559] od 16. januara 2018. godine. Žalbeno veće PKSV-a je odbilo predlog tužene strane KAP ističući da su odluke žalbenog veća konačne i na njih se ne mogu uložiti dalje žalbe. Podnosilac zahteva se obratio KAP-u podneskom kojim je tražio sprovođenje presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17-0016] od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS-a [AC -I-17-0559] od 16. januara 2018. godine. KAP je odbio zahtev podnosioca kao neosnovan, sa obrazloženjem da podnosilac zahteva nije ispunio uslove ugovora u vezi sa novčanim ulaganjima, zapošljavanjem u DP-u određenog broja radnika i plaćanjem godišnjeg zakupa. Nakon žalbe KAP-a, Žalbeno veće PKVS-a je odlučilo da tužba podnosioca zahteva treba da se vrati na presuđivanje prvom stepenu PKVS-a i utvrdi i precizira identitet strane u čiju korist treba da se sprovede presuda Specijalizovanog veća PKVS-a [C-I-17-00016] od 16. avgusta 2017. godine i presuda Žalbenog veća [PKVS-a AC-I-17-0059] od 16. januara 2018. godine. U međuvremenu, podnosilac zahteva je podneo predlog za izvršenje privatnom izvršitelju F.H., radi prinudnog izvršenja pravosnažnih i izvršnih presuda PKVS-a, odnosno presude Specijalizovanog veća PKVS-a [I-C-I-17 -0016] od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0559] od 16. januara 2018. godine. KAP je podneo prigovor na nalog za izvršenje [P. br. 109/2018] od 19.03.2018. godine. Osnovni sud je rešenjem [PPP. br. 408/18] odbio kao neosnovan prigovor KAP-a podnet protiv naloga za izvršenje [P. br. 109/2018] od 19. marta 2018. godine. KAP je uložio žalbu na gore navedenu odluku Osnovnog suda, navodeći bitnu povredu procesnih odredaba i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Apelacioni sud je usvojio kao osnovanu žalbu KAP-a i ukinuo rešenje Osnovnog suda i stvar vratio istom sudu na ponovljeni postupak. Osnovni sud je usvojio prigovor KAP-a i ukinuo nalog za izvršenje [P. br. 109/2018] od 19.03.2018. godine. Osnovni sud je ocenio da KAP nije doveo u pitanje sprovođenje presuda PKVS-a, već su se na osnovu odgovora ARBK-a u vezi sa pravom preče kupovine preduzeća „Fapol“ pojavili različiti privredni subjekti sa različitim brojevima preduzeća i različitim vlasnicima čiji identitet treba da se proverí. Podnosilac zahteva je uložio žalbu na gore navedenu odluku Apelacionom sudu, navodeći bitnu povredu procesnih odredaba ZIP-a. Apelacioni sud je odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje Osnovnog suda. Podnosilac zahteva se obratio Kancelariji glavnog državnog tužioca sa predlogom za pokretanje zahteva za zaštitu zakonitosti u Vrhovnom sudu. Kancelarija glavnog državnog tužioca je obavestila podnosioca zahteva o usvajanju predloga i podnela zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu. Vrhovni sud je odbio kao neosnovan zahtev državnog tužioca za zaštitu zakonitosti, ocenjujući da je podnosilac zahteva na osnovu pravila

ponude KAP-a imao zabranu davanja ponude, jer nije ispunio uslove ugovora u odnosu na KAP.

97. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi povredu prava zagwarantovanih članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 46. [Zaštita imovine], 54. [Sudska zaštita prava] Ustava u vezi sa članovima 6. (Pravo na pravično suđenje) i 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a.
98. Sud primećuje da podnosilac zahteva posebno navodi da je u njegovom slučaju povređeno načelo *res judicata*, jer nije izvršena presuda Specijalizovanog veća PKVS-a C-I-17-00016 od 16. avgusta 2017. godine i presuda Žalbenog veća PKVS-a AC-I-17-0059 od 16. januara 2018. godine.
99. Sud takođe primećuje da podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda [CML. br. 11/2021] od 8. februara 2022. godine u kontekstu povrede načela *res judicata*, odnosno neizvršenja presude Specijalizovanog veća PKVS-a [C-I-17-00016] od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0059] od 16. januara 2018. godine.
100. Sud dalje i u smislu ocene obaveze za iscrpljivanjem svih „delotvornih“ pravnih sredstava podseća da je ocena da li je obaveza ispunjena, dobro utvrđena u sudskoj praksi ESLJP-a u skladu sa kojom je prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, Sud dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarrantovane Ustavom. Ista načela su razrađena i primenjena u konsolidovanoj praksi Suda koja uključuje zahteve razmotrene u građanskom, krivičnom i upravnom postupku.
101. Kao što je pojašnjeno u sudskoj praksi ESLJP-a, potvrđeno i u sudskoj praksi Suda, na osnovu načela subsidiarnosti, svrha i obrazloženje obaveze da se iscrpe pravna sredstva ili pravilo iscrpljivanja, je da pruži relevantnim organima, pre svega redovnim sudovima, mogućnost da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. Ova obaveza se zasniva na pretpostavci koja se ogleda u članu 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava i članu 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a, da pravni poredak Republike Kosovo obezbeđuje delotvorna sredstva za zaštitu osnovnih prava i sloboda zagarrantovanih Ustavom. Ovo je važan aspekt subsidiarnog karaktera mašinerije ustavne pravde (vidi, slučajeve Suda; [KI106/21](#), podnosilac zahteva: *Bujar Shehu i drugi*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. januara 2022. godine; [KI43/20](#), podnositeljka zahteva: *Fitore Sadikaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine, stav 37; i [KI42/20](#), podnosilac zahteva: *Armend Hamiti*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine, stav 44; i vidi takođe slučajeve ESLJP-a: [Vernillo protiv Francuske](#), br. 11889/85, presuda od 20. februara 1991. godine, stav 27; [Selmouni protiv Francuske](#), br. 25803/94, presuda od 28. jula 1999. godine; [Kudla protiv Poljske](#) [VV], br. [30210/96](#), presuda od 26. oktobra 2000. godine, stav 152, [Andrášik i drugi protiv Slovačke](#), br. 57984/00 i 6 drugih zahteva, odluka od 22. oktobra 2022. godine).
102. Na osnovu gore navedenog proizilazi da je prioritet sudske zaštite prava pred redovnim sudovima i prava na delotvorna pravna sredstva veoma važan aspekt zaštite ljudskih prava što moraju uzeti u obzir redovni sudovi i što uzima u obzir Ustavni sud ako mu takav slučaj predoče ovlašćene strane i nakon ispunjavanja kriterijuma prihvatljivosti, uključujući iscrpljivanje pravnih sredstava.
103. Sud primećuje da je 17. septembra 2020. godine Žalbeno veće PKVS-a rešenjem [AC-I-20-0020] odlučilo: **(i)** žalba podnosioca zahteva je osnovana; **(ii)** ukida se presuda prvostepenog veća PKVS-a [C-I-18-0011] od 23.12.2019. godine; **(iii)** tužba se vraća

na presuđivanje prvom stepenu PKVS-a; **(iv)** ne određuje se sudska taksa za žalbeni postupak.

104. Sud ponovo ističe obrazloženje Žalbenog veća PKVS-a: „Žalbeno veće primećuje da je KAP bio u obavezi da sprovede gore navedene presude PKVS-a i da je jasno da je na osnovu Pravila tendera bio odgovoran da izvrši ispravnu identifikaciju poslovnog subjekta koji je bio potpisnik Ugovora i Aneksa Ugovora o komercijalizaciji i koji je gore navedenim presudama stekao pravo preče kupovine. Žalbeno veće je primetilo da je KAP, tokom sprovođenja gore pomenutih procedura, naišlo na poteškoće i prepreke nakon sumnji koje su nastale u vezi sa tačnim identitetom dobitnika prava preče kupovine. KAP u svojim zvaničnim podnescima tokom komunikacije sa sudom u ovom predmetu nije doveo u pitanje sprovođenje gore navedenih presuda PKVS-a, ali je jasno da je pokazao sumnju da tužilja, koja je faktički stekla pravo preče kupovine na osnovu gore navedenih presuda, nije privredni subjekat koji je bio potpisnik Ugovora o komercijalizaciji iz 2001. godine i Aneksa ugovora iz 2011. godine. Žalbeno veće primećuje da je prvostepeno veće PKVS-a, u cilju provere kontradiktornih izjava dveju strana, izdalo dva naloga Ministarstvu trgovine i industrije i Agenciji za registraciju preduzeća na Kosovu (ARBK). Ovim nalogima se tražila informacija da li je subjekat Conzorciumi për Rindërtimin e Kosovës "CRK" D.o.o. sa poslovnim brojem 70027640, isti kao subjekat Conzorciumi për Rindërtimin e Kosovës "CRK" sa poslovnim brojem 80425481 registrovan 11.04.2001. godine. Na osnovu izdatih naloga, ARBK je odgovorila i u svom zvaničnom dopisu sa brojem protokola 450 od 24.04.2018. godine, potvrđuje da preduzeće registrovano 11.04.2001. godine, Conzorciumi për Rindërtimin e Kosovës Priština sa poslovnim brojem 80425481 sa vlasnikom Bujarom Spahijom, kao i preduzeće registrovano 27.06.2003. godine Conzorciumi për Rindërtimin e Kosovës D.o.o. sa poslovnim brojem 70027640 sa vlasnikom Sm-Comerc sa NRB 80049951, Euro Kosova global sa NRB 80050330 i Nailom Reshidijem, sa ličnim brojem 101472338, **nisu ista preduzeća**, pa se radi o dva različita subjekta koji imaju različite matične brojeve preduzeća, kao i različite vlasnike. Ocenjujući ove dokaze koje je izvelo prvostepeno veće, Žalbeno veće primećuje da u ovom odgovoru ARBK-a postoje tri registraciona broja preduzeća, što znači da su tri poslovna subjekta, i ovo pitanje treba da se razjasni i da se verifikuju brojevi iz registra preduzeća datih u odgovoru ARBK-a br. 450 od 24.04.2018. godine. Pored toga, Žalbeno veće primećuje da je neophodno da ARBK razjasni zašto su dva preduzeća registrovana sa različitim poslovnim brojevima registrovana sa istim poslovnim imenom. Žalbeno veće smatra da je neophodno da se na ročištu koje mora održati prvo stepeno veće treba pozvati i predstavnik ARBK-a, kako bi dao potrebna pojašnjenja u vezi sa ovom zabunom registarskih brojeva preduzeća datim u svom zvaničnom dopisu. Žalbeno veće takođe primećuje sledeću činjenicu da je KAP u svojoj odluci br. 687 od 7. februara 2018. godine, kojom je tužilac diskvalifikovan iz daljeg postupka prodaje imovine, na drugoj stranici, u poslednjem stavu ove odluke, pozivajući se na potpisnike Ugovora o komercijalizaciji i njegovog aneksa, naveo da je to Akcionarsko društvo „Conzorciumi për rindërtimin e Kosovës“, sa poslovnim brojem 80425481, dok je Žalbeno veće primetilo da je u Aneksu-ugovora njegov potpisnik „Conzorciumi për rindërtimin e Kosovës“ imao poslovni registarski broj 80425482, dakle potrebno je razjasniti zašto postoji ova razlika u brojevima“.
105. Sud, u vezi sa gore navedenim obrazloženjem ocenjuje: **(i)** Žalbeno veće PKVS-a u principu ne osporava primenu presude Specijalizovanog veća PKVS-a C-I-17-00016 od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS-a AC-I-17-0059 od 16. januara 2018. godine; **(ii)** međutim, Žalbeno veće PKVS-a je utvrdilo da treba da se prover i precizira identitet strane u čiju korist treba da se primeni presuda Specijalizovanog veća PKVS-a C-I-17-00016 od 16. avgusta 2017. godine i presuda Žalbenog veća PKVS-a AC-I-17-0059 od 16. januara 2018. godine; **(iii)** Žalbeno veće PKVS-a je naložilo

prvom stepenu PKVS-a da u postupku presuđivanja pozove i predstavnika iz Kosovske Agencije za registraciju preduzeća (ARBK) radi uklanjanja stvorene zabune i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja u slučaju podnosioca zahteva.

106. Na osnovu gore navedenog, Sud primećuje da u slučaju podnosioca zahteva još uvek nije potpuno i tačno utvrđeno činjenično stanje, što je odlučno o tome u čiju korist treba da se primeni presuda Specijalizovanog veća PKVS-a [C-I-17-00016] od 16. avgusta 2017. godine i presuda Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-17-0059] od 16. januara 2018. godine.
107. Sud takođe ocenjuje da je KAP u postupku pred PKVS povodom nesprovođenja presude Specijalizovanog veća PKVS [C-I-17-00016] od 16. avgusta 2017. godine i presude Žalbenog veća PKVS [AC -I-17-0059] od 16. januara 2018. godine, u post-tenderskom postupku (ponude), utvrdio: (i) podnosilac zahteva nije ispunio obaveze za ulaganje, zapošljavanje radnika i isplatu godišnjeg zakupa; (ii) zbog neispunjavanja uslova ugovora, podnosilac zahteva, na osnovu člana 4.1 Pravila tendera, spada u kategoriju lica sa zabranom davanja ponude; (iii) KAP se takođe pozvao na suštinska odstupanja u odnosu na to da je potpisnik Ugovora o komercijalizaciji i Aneksa ugovora poslovno društvo pod nazivom Konzorciumi për Rindërtimin e Kosovës sa poslovnim brojem 80425481, što posledično znači da je nosilac prava preče kupovine ovo lice; dok Konzorciumi për Rindërtimin e Kosovës D.o.o. koji je podneo zahtev za prodaju i kupovinu predmetne imovine, ima poslovni broj 70027640; (iv) KAP je tvrdio da se radi o dva različita privredna subjekta sa različitim registracionim brojevima preduzeća i sa različitim vlasnicima ovih subjekata.
108. Sud primećuje da je gore navedeno obrazloženje koje je dao KAP usvojio, i PKVS, odnosno Žalbeno veće PKVS-a je rešenjem [AC-I-20-0020] od 17. septembra 2020. godine odlučilo da se vrati na presuđivanje prvom stepenu PKVS-a radi pojašnjenja i identifikacije privrednog subjekta koji uživa pravo preče kupovine jedinice "Fapol" u Podujevu.
109. Sud takođe primećuje da je gore navedeno obrazloženje dato od strane KAP-a odobreno odlukama trstepenih sudova, odnosno rešenjem [PPP. br. 1426/19] Osnovnog suda od 15. januara 2020. godine, rešenjem [Ac. br. 1401/21]Apelacionog suda od 29. jula 2020. godine i presudom [CML. br. 11/2021] Vrhovnog suda od 8. februara 2022. godine.
110. Sud ističe relevantni deo presude Vrhovnog suda: *„Poveriocu je priznato pravo preče kupovine izradom pravila tendera, ocenjujući koji drugi ponuđač ima najvišu cenu, bez osporavanja prava preče kupovine poverioca i u skladu sa članom 4.1 Pravila tendera, gde tužilac spada u kategoriju lica sa zabranom davanja ponude, jer poverilac nije poštovao uslove ugovora koji se odnose na KAP. Na osnovu ovoga i u skladu sa Pravilima tendera, KAP je razvila procedure ocenjivanja kao i za bilo kog drugog ponuđača, ne osporavajući pravo preče kupovine, prema pravosnažnim presudama, koje su izvršni dokument u smislu člana 22. Zakona o izvršnom postupku”.*
111. U tom smislu, Sud primećuje da je u postupku presuđivanja pred PKVS-om ostalo da se pojasni, utvrdi i identifikuje privredni subjekat sa pravom preče kupovine jedinice "Fapol" u Podujevu, jer se pojavilo nekoliko privrednih subjekata koji navode pravo preče kupovine.
112. Sud ocenjuje da su gore razrađena pitanja tipična pitanja utvrđivanja činjeničnog stanja i tumačenja i primene zakona - što u skladu sa subsidijarnim karakterom

individualnog zahteva - treba da se rasvetle i reše u okviru postupka koji se očekuje da bude sproveden u PKVS-u.

113. U tom smislu, Sud primećuje da je PKVS u odgovoru od 11. jula 2024. godine istakao da je predmet podnosioca zahteva u fazi preispitivanja u prvom stepenu PKVS-a i da je sudija predmeta unapređen na poziciju sudije Žalbenog veća PKVS-a. Shodno tome, predmet je dodeljen na rad novom sudiju od 1. februara 2024. godine.
114. Sud primećuje da član 31. (Obaveze strana u postupku) Zakona br. 06/L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Zakon o PKVS) u vezi sa obavezama i pravima strana u postupku pred PKVS utvrđuje: (i) Svaka stranka u svojim pisanim podnescima navodi sveobuhvatnu izjavu o činjenicama koja navodi sve činjenice koje stranka zna ili opravdano smatra da su relevantni ili materijalni u pogledu zahteva, stvari, postupka ili predmeta; (ii) Od stranaka se zahteva da dostave pismene podneske sa iscrpnim činjenicama i pravno obrazloženje na kojima temelje svoje stavove i argumente; i (iii) Gde stranka navodi činjenicu, stranka je dužna da predloži dokaze, fizičke i/ili podneske na osnovu kojih dokazuju svoje navode.
115. U smislu gore navedenog, Sud je polazeći od činjenice da je postupak, odnosno ročište u postupku u PKVS-u u toku i na osnovu konsolidovanog načela da se postupak mora oceniti u celini, podnosilac zahteva, njegove navode: (i) može da pokrene u postupku tokom glavnog ročišta; (ii) pozivajući se na garancije koje su propisane u članu 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a; i (iii) pozivajući se na načela i standarda koji su postavljeni prema sudskoj praksi ESLJP-a u skladu sa kojima su, prema članu 53. Ustava, sudovi dužni da tumače osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi, slučaj Suda: [KI146/22](#) podnosilac zahteva: *Ruzhdi Sefa*, gore citiran, stav 52).
116. Na kraju, Sud ističe ustavnu obavezu utvrđenu stavom 3, člana 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava da sudovi sude na osnovu Ustava i na osnovu Zakona. Samim tim, Sud takođe želi da istakne da se obaveza tumačenja ljudskih prava u skladu sa sudskom praksom EKLJP-a, koja je propisana članom 53. Ustava, odnosi takođe i na redovno pravosuđe. Stoga, Sud ocenjuje da redovni sudovi, u skladu sa principom kontradiktornosti i jednakosti oružja, moraju da primenjuju principe i standarde koji su razvijeni kroz sudsku praksu ESLJP-a i koji se odnose na garancije koje su definisane u članu 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a (vidi, slučaj Suda: [KI146/22](#), podnosilac zahteva: *Ruzhdi Sefa*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. marta 2024. godine, stav 51).
117. Sud je do sada u svojoj sudskoj praksi utvrdio da ako su postupci u toku pred redovnim sudovima, onda se zahtev podnosioca smatra preuranjenim (vidi, slučajeve Suda: [KI146/22](#), podnosilac zahteva: *Ruzhdi Sefa*, gore citiran, stav 53, i [KI35/23](#), podnosilac zahteva: *Pajtim Shabani*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. juna 2023. godine, stav 54).
118. Stoga, u smislu poštovanja načela subsidijarnosti, Sud ocenjuje da je zahtev podnosioca u ovoj fazi postupka preuranjen.
119. Sud naglašava da ovaj nalaz Suda ne sprečava podnosioca zahteva da u budućnosti u zakonskom roku ponovo podnese ustavni zahtev nakon okončanja postupka u PKVS-u i iscrpljivanja svih delotvornih pravnih sredstava definisanih zakonom na snazi.

120. Konačno, Sud utvrđuje da je zahtev podnosioca preuranjen i na osnovu člana 113.7 Ustava, člana 47. Zakona i pravila 34 (1) (b) Poslovnika, treba da se odbije, kao neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 21 (4) i 113 (1) i (7) Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilom 48 (1) (b) Poslovnika, na sednici održanoj 24. septembra 2024. godine,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5, člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Bajram Ijati

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani